

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 50/10
17.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Zvezdane Lutovac i Vesne Popović, članova veća, u pravnoj stvari tužilje T.S. iz L., čiji je punomoćnik Z.Đ.-M., advokat iz N.S., protiv tuženog K. a.d. iz N.S., koga zastupa V.K., advokat iz N.S., radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž 180/07 od 15.05.2008. godine, u sednici veća održanoj dana 17.03.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž 180/07 od 15.05.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž 180/07 od 15.05.2008. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena presuda Opštinskog suda u Novom Sadu P br. 4991/05 od 15.11.2006. godine. Tom presudom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se kao nezakonito poništi rešenje tuženog br. K-329/RZ od 02.06.2005. godine, kojim joj je otkazan ugovor o radu br. K-593/103/RZ od 31.12.2002. godine i aneks ugovora o radu broj 473/1/RZ od 14.10.2004. godine, a da se tuženi obaveže da je vrati na radno mesto radnika III na doradi. Tužilja je obavezana da tuženom naknadi troškove postupka od 22.500,00 dinara, a tuženi da tužilji naknadi troškove zastupanja na ročištu od 15.11.2006. godine u iznosu od 6.300,00 dinara.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu odredbe člana 399. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), koja se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 111/09), jer je revizija protiv drugostepene odluke izjavljena pre 29.12.2009. godine, pa je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a tužilja u navodima revizije ne ukazuje određeno na postojanje neke druge bitne povrede.

Nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju pobijanim rešenjem tuženog od 02.06.2005. godine tužilji je otkazan ugovor o radu na osnovu člana 179. tačka 3. Zakona o radu, zbog učinjene povrede radne obaveze iz člana 45. alineja 4. Pojedinačnog kolektivnog ugovora, odnosno člana 13. alineja 4. Ugovora o radu. Zato što se dana 05.04.2005. godine u prostorijama poslodavca nepristojno i nedolično ponašala, pa joj je radni odnos prestao sa 01.06.2005. godine. Pre donošenja osporenog rešenja tužilja je upozorena na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu, pismenim putem, o čemu se ona pismeno izjasnila 28.04.2005. godine. Upozorenje je dostavljeno na mišljenje sindikatu. U postupku je utvrđeno da je dana 05.04.2005. godine održan sastanak zaposlenih i rukovodstva, nakon čega je usledio manji verbalni sukob između tužilje i direktorke, kojom prilikom je tužilja nju opsovala.

Pravilno su nižestepeni sudovi na osnovu utvrđenih činjenica zaključili da je osporeno rešenje tuženog kojim je tužilji otkazan ugovor o radu pravilno i zakonito. Odredbom člana 179. tačka 3. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br. 24/05), propisano je da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca i to ako zaposleni ne poštuje radnu disciplinu propisanu aktom poslodavca, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca. Ugovorom o radu (tačka 13.) od 31.12.2002. godine, koji je zaključen između parničnih stranaka, precizno se utvrđuje šta se smatra nepoštovanjem radne discipline i ponašanjem zbog koga se ne može nastaviti rad kod poslodavca, a između ostalog ukoliko je zaposleni grub ili nepristojan ili se na drugi način nedolično ponaša prema zaposlenima ili trećim licima.

U konkretnom slučaju, ovaj otkazni razlog je očigledno ispunjen, jer je ponašanje tužilje koja je predmetnom prilikom psovala, bilo nepristojno, odnosno nedolično, bez obzira kome je ta psovka bila upućena. Takvo ponašanje vodi prestanku radnog odnosa otkazom ugovora o radu, a izvinjavajući razlog ne može biti okolnost da je na takvo ponašanje ona bila izazvana postupanjem rukovodstva i svojom lošom finansijskom

situacijom. U ovom postupku je poštovana zakonska procedura, koja se odnosi na upozorenje na postojanje otkaznih razloga i obavezu poslodavca na pribavljanje mišljenja reprezentativnog sindikata. O postojanju razloga za prestanak radnog odnosa i navodima iz upozorenja, tužilja se izjasnila pismenom izjavom, čime je njeno pravo na odbranu poštovano.

Stoga su neosnovani i paušalni navodi revizije o pogrešno primenjenom materijalnom pravu. Svi ostali revizijski navodi se svode na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje ali se revizija sa tog razloga ne može izjaviti u smislu člana 398. stav 2. ZPP.

Odluka o troškovima postupka doneta je pravilnom primenom odredbe člana 149. stav 1. i člana 150. Zakona o parničnom postupku.

Sa navedenih razloga, na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci presude.

Predsednik veća - sudija,

Vlasta Jovanović, s.r.